

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet, Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (el Temps d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torres (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Apoc a poc es difuminen les esperances de regeneració política que tan insistentment havien anunciat els homes més pròxims al president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, des que arribaren al poder. L'últim episodi ha estat el nomenament del nou director general "suplent" de Ràdio Televisió Valenciana, en el qual s'ha evidenciat que les formes polítiques de Camps s'assemblen cada dia més a les que practicava Eduardo Zaplana, tan denostat entre el nucle dur de l'actual president valencià. Els homes de Camps han assetjat sense treva els dirigents de RTVV, un dels darrers feus d'Eduardo Zaplana, fins a aconseguir que dimetira el seu director general, Josep Vicent Villaescusa. La sorpresa arribava quan, malgrat tots els anuncis de canvi en la televisió autonòmica valenciana, s'optava de nou pel model Zaplana per dur a terme el relleu, amb el nomenament de Pedro García, un antic zaplanista esdevingut un dels homes de confiança del president del Consell. Així, amb el nomenament com a director d'una de les peces de l'engranatge polític del president, es torna a apostar per un control polític ferri de l'emissora, com va fer Zaplana al llarg de tot el seu mandat.

El ben cert és que aquest és un més dels incompliments d'un president que va intentar evidenciar que arribava aire fresc a la política valenciana, i que s'ha instal·lat per governar amb alguns dels pitjors tics que tenia l'actual portaveu del PP al Congrés. Superat ja el període de gràcia, es pot assenyalar amb rotunditat que Francesc Camps no ha acomplert cap de les seues promeses d'un nou viratge polític.

El president del Consell va començar el seu mandat amb reiterats signes de valencianisme polític, un suposat tarannà nou que va culminar amb la presentació del *Decàleg del valencià* per Esteban González Pons, conseller estrella del Govern de Camps. Un any després de la seua arribada al poder, l'única cosa que se sap és que les ajudes al valencià han disminuït, que no s'ha aprovat cap mesura efectiva per al foment de la llengua i que els homes de Camps tenen més interès a utilitzar el nom de la llengua amb finalitats polítiques que Eduardo Zaplana.

Pel que fa als anuncis de regeneració, Camps ha optat, davant de la paràlisi en la gestió del Consell, per una actitud política de demagògia desbocada enmig d'una campanya electoral permanent, el pitjor dels ambients possibles per tirar endavant una gestió de quatre anys.

Ara s'haurà de comprovar quina és la política que vol aplicar el seu executiu en la que possiblement és la televisió pública més denostada de tot l'estat. D'una o altra manera, alguns dels suports polítics del president han anunciat una televisió de més qualitat i amb més presència del valencià. Els antecedents, tanmateix, no conviden a l'optimisme, com tampoc no ho fa que es nomeni una persona de pes polític per dirigir aquest viratge.

Als nostres lectors

El 19 de juliol es compleixen 25 anys de la revolució sandinista. Un canvi que va sacsejar no només Amèrica Central, sinó que també va tenir ressonàncies importants per tot el continent i també a Europa, especialment a Catalunya i els Països Catalans. Decebut per la transició a l'estat espanyol, aquella revolució va comportar un nou intent per fer possible la utopia. El temps, però, ha demostrat una vegada més que sovint les bones intencions no són suficients per reeixir i més si des de fora assetja una potència com els Estats Units i des de dins la corrupció s'escampa. De tot plegat, del que va passar a Nicaragua i del que passà a molts catalans, en parlem en el tema de portada. A més, incloem una entrevista a una de les veus més crítiques dins del sandinisme, el periodista William Grigsby.

Oriol Cortacans, coordinador Món